

WAAR HET ÉCHT OM GAAT

Alinea 1 – Inleiding

Als u wilt weten waar het écht om gaat, moet u de eerste vijf alinea's van dit editoriaal maar overslaan. Ze zijn het soepele aanloopje naar waar het echt om gaat. Een aanloopje dat je als redactie soms nodig hebt. De *Militaire Spectator* is sinds twee maanden hét vakblad voor de hoger opgeleiden van de Nederlandse defensieorganisatie. Nu ook de marineofficieren toegetreden zijn tot ons lezersbestand, zijn we waarlijk 'paars'. Dat waren we de laatste jaren al in de keus van onze artikelen, dat waren we extra nadat we de redactie hadden uitgebreid met een aantal marinecollega's. Dat zijn we thans volledig, nu ook ons lezersbestand rondom 'paars' is geworden. Wij – de redactieleden – hebben er zin in.

Alinea 2 – Onze missie

We hebben dat als redactie in onze missie als volgt verwoord:

De Militaire Spectator is sinds 1832 hét militair-wetenschappelijk tijdschrift vóór en over de Nederlandse krijgsmacht. Het maakt relevante kennis, wetenschappelijke inzichten, ontwikkelingen en praktijkervaringen toegankelijk en slaat zo een brug tussen theorie en praktijk. De Militaire Spectator stimuleert de gedachtevorming over onderwerpen die de krijgsmacht raken en draagt zodoende bij aan de ontwikkeling van de krijgswetenschap in de breedste zin van het woord. Op deze wijze geeft het tijdschrift inhoud aan zijn missie: het bijdragen aan de professionalisering van het defensiepersoneel en het verhogen van het kennisniveau van overige geïnteresseerden. Daarmee bevordert de Militaire Spectator ook de dialoog tussen krijgsmacht, wetenschap en samenleving.

In deze missie proberen we als redactie het rijke historisch verleden van de *Militaire Spectator* te koppelen aan het doel dat de minister thans met dit tijdschrift voor ogen staat.

Alinea 3 – Onze editorialen

Waar schrijft de redactie over? Het imago van Defensie, nut en de noodzaak van brigadestaven bij de landmacht, nationale operaties, militaire muziek, het wetenschappelijk gehalte van de *Militaire Spectator*, de Duits-Nederlandse militaire samenwerking... Zo maar een greep uit de editorialen die in de afgelopen maanden op deze opningspagina's te lezen zijn geweest. Stuk voor stuk leuke, interessante en belangwekkende onderwerpen. Als redactie doen we ons best om u – de lezer – gevarieerde kost voor te zetten. We hopen steeds dat we daarin slagen. Uw feedback is daarbij van groot belang.

Alinea 4 – Uw artikelen

Terwijl deze reeks van onderwerpen voorbij kwam in de editorialen, was in de artikelen van de *Spectator* kennis te nemen van interessante onderwerpen zoals: *network centric warfare*, *effect based operations*, de (toekomstige) inzet van militaire grondrobots, het nut van onderzeeërs, *airpower*, *special forces*, de dubbele pet van de Koninklijke Marechaussee, het oorlogsrecht, F-16-onderhoud, maritiem optreden, de systeembenadering van militair optreden, samenwerking binnen de Nederlands-Duitse legerkorpsstaf, en niet te vergeten de boeiende ervaringen van collega's die ons vertellen over hun inzet in: Irak, Afrika, Bosnië, Kosovo, Eritrea en al die andere plekken op de wereld. Ook hier kunnen wij u, de lezer, niet missen. Het gros van de artikelen wordt namelijk door u geschreven. Van jonge luitenant (ter zee) tot de gelouterd generaal of admiraal. Van beleidsburger of hoogleraar tot CDC-ondersteuner. U bent de zee waarop wij drijven en waaruit wij tegelijk onze vissen trachten te hengelen.

Alinea 5 – Lezersonderzoek

Of en hoe goed al deze artikelen, editorialen, boekbesprekingen en columns gelezen worden, zullen we u binnenkort onthullen. Ons lezersonderzoek is afgerond en we hopen u te kunnen zeggen wat u er met z'n allen van vindt. Wij lichten vast één tipje van de sluier: de respons. Die is met meer dan twintig procent fors hoger dan bij het laatste lezersonderzoek zo'n tien jaar geleden (dertien procent). Bedankt! Daar zijn we heel blij mee. Met de uitslagen van het onderzoek, en met uw talrijke suggesties gaan we natuurlijk kijken hoe we uw blad nog beter kunnen maken. U leest er binnenkort meer over. We herhalen het nog één keer: ook na 175 jaar *Militaire Spectator*, heeft de huidige redactie er nog zin in.

Alinea 6 – Waar het écht om gaat

Want, zonder ook maar iemand tekort te willen doen, zoals de oplettende marechaussee aan de grens, de duikbootbemanning in de Perzische Golf, de waarnemer in Congo, de reservist op de dam of de F-16-piloot hoog in de lucht, waar het echter echt om gaat in de komende jaren, is het expeditionaire operationele product: de Nederlandse defensie-inzet in de Afghaanse provincie Uruzgan.

Terwijl wij al de hierboven opgesomde belangwekkende gevarieerde editorialen schreven en alle hiervoor opgesomde boeiende artikelen beoordeelden, redigeerden en plaatsten, woedde er in Nederland en daarbuiten een felle strijd in de politieke arena en in de media. Gaan we wel of

gaan we niet naar Uruzgan? De productiecyclus van ons blad, maakt het onmogelijk om die strijd van dag tot dag op de voet te volgen. Dat is enerzijds jammer, maar past anderzijds bij de aard van dit blad. Enige distantie, enige reflectie en enige bezinning. Voor het nieuws van de dag moet u ons niet open slaan.

Omdat we met enige vertraging berichten, kan het zijn dat er na maanden van discussies op het scherpst van de snede in pers en in de Tweede Kamer in de *Spectator* nog vrijwel niets te lezen was over deze uitdaging die op onze weg is gekomen. En met 'onze' bedoelen wij dan de gehele defensieorganisatie. Want we zitten er samen in. Zoals het er nu uitziet, zullen een kleine 10.000 Nederlandse militairen over enige jaren terugkijken op hun inzet in Afghanistan. Militairen van landmacht, marine, luchtmacht en marechaussee. Een aantal van de uitgezonden militairen zal ons in en na die periode hopelijk interessante en lezenswaardige bijdrages daarover aanbieden. Die zullen we kritisch beschouwen en met liefde plaatsen. Dat is ons werk maar dat is nú bijzaak.

Alinea 7 – Geen weg terug

Want waar het echt om gaat, is dat door het proces dat doorlopen is, er feitelijk geen weg terug is. Natuurlijk, in de discussie in de Tweede Kamer is de minister volstrekt helder geweest. We gaan er niet heen om te vechten maar om op te bouwen. Als we ons werk niet meer kunnen doen, dan gaan we terug. Maar probeert u zich eens voor te stellen wat het zou betekenen voor de geloofwaardigheid van de Nederlandse krijgsmacht als we – door wat voor oorzaak dan ook – de *Taskforce* Uruzgan terug moeten halen en deze missie voortijdig af moeten breken.

Bij Srebrenica indertijd raakte de nuance in de publiciteit volledig zoek. Dit risico hangt boven elke operatie waaraan de krijgsmacht deelneemt; zeker een risicovolle. Wat eventueel terughalen voor gevolgen zal hebben voor de geloofwaardigheid van de Nederlandse krijgsmacht en haar positie en draagvlak in de maatschappij is afhankelijk van de argumenten en laat zich verder raden.

Alinea 8 – Een nieuwe werkelijkheid

Met het voorgaande willen we op geen enkele wijze suggereren dat er een overeenkomst is tussen wat toen in Bosnië, en nu in Afghanistan gebeurt. Integendeel zelfs. De besluitvorming rond Uruzgan was openbaar en zeer zorgvuldig. De commandanten hebben een veel ruimere vrijheid van handelen. De militairen – van hoog tot laag – zijn beter voorbereid. De uitrusting is beter dan welke Nederlandse eenheid die ooit werd ingezet. De mannen en vrouwen van de diverse *Taskforces* hebben in de afgelopen maanden intensief getraind.

Het mandaat is duidelijk en de mogelijkheid om snel robuuste gevechtondersteuning te krijgen, is gegarandeerd. Bovendien zijn met diverse grote partners die in de regio opereren, goede afspraken gemaakt over wederzijdse steun. Allemaal zaken die in Srebrenica niet goed geregeld waren, en nu wel. *Lessons learned* dus. Natuurlijk, we hebben niet alle variabelen in eigen hand (met name de tegenstander), maar de redactieleden denken dat politiek en militairen er alles aan gedaan hebben om het te laten lukken: we gaan ervoor.

Alinea 9 – Conclusie

De boodschap is helder: de missie moet slagen. En daarin schuilt natuurlijk ook een gevaar. Dat legt om te beginnen grote druk en veel verantwoordelijkheid op de commandanten en de militairen die in de komende jaren in Uruzgan worden ingezet. Daar zijn ze zich goed van bewust. Dat legt ook druk op de minister, het Kabinet en de Tweede Kamer om niet te snel te zwichten voor de waan van de dag. Missies als deze op je nemen, betekent dat je een echt professioneel leger bent. Dat je als land wat wilt en durft en dat je als krijgsmacht wat kan.

Missies als deze op je nemen, betekent echter ook risico's lopen. *Calculated risks*. De regering weet dat en het valt te prijzen dat zij het doet. Binnen de politiek valt een groeiende bereidheid te vinden om de krijgsmacht – ook ver van huis en hoger in het geweldspectrum – in te zetten ter handhaving van de internationale rechtsorde. Daarmee lijkt de Nederlandse krijgsmacht een internationaal serieus te nemen speler te worden. Wij allemaal, de militairen van marine, land- en luchtmacht en de marechaussee, moeten die ambitie de komende tijd in de praktijk waarmaken.

De redactie wenst iedereen die daar is, of nog heengaat, veel wijsheid en krijgsmansgeluk. De enige houding die vanaf nu nog past, is honderd procent steun aan de militairen die bij deze missie worden ingezet. Want zij gaan de kastanjes uit het vuur halen. Politieke, maatschappelijke en morele steun aan de troepen in Uruzgan: dát is waar het de komende jaren echt om gaat! Maar dat wist u vast al.

Alinea 10 – Naschrift

Terwijl wij deze regels schrijven, is één collega-redacteur net terug uit Afghanistan, bevindt een tweede zich nog daar en bereidt een derde redacteur zich voor op zijn vertrek voor zes maanden naar de Democratische Republiek Congo. Ook de *Militaire Spectator* gaat met de nieuwe tijd mee. Ondanks, of juist dankzij, die historie van bijna 175 jaar. En niet alleen door te verschijnen op internet (www.kvbk.nl). Want zoals u weet zijn de beste stuurlieders meestal slechts tijdelijk aan wal te vinden.